

vilde finde i Betænkningen. Det første af dem betegner en Smødeføkkommen fra det oprindelige Standpunkt, idet man nemlig i Stedet for at ønske Valgretten udvidet til Alle, der kunne vælges til Folkethinget uden Hensyn til Skatteydelse, har indskrænket sig til at medtage de Skatteydere, der nu ere udelukkede, nemlig dem, der betale Skat efter en antagen Indtægt af 800 Kr. altsaa af en Statteindtægt af 200 Kr. Det forekommer mig at være en Uretfærdighed, at omtrent 12,000 Kjøbenhavnske Vælgere, som tilsammen betale over 70,000 Kr. i Skat, ere aldeles udelukkede fra Indflydelse paa, hvorledes disse Penge anvendes. Det er altsaa en Retfærdighedshandling, vi vilde gjøre ved at sætte dem ind her, saaledes som det vil ske ved Vedtagelsen af Vædringsforslaget under Nr. 1. Andet Stykke af § 1 handler om Kvindens Valgret, men da det er flyttet over i Regjeringsforslaget, som vi nylig behandlede, foreslaa vi ved et Vædringsforslag Nr. 2, at det udstemmes her. Lovforslagets §§ 2 og 3 foreslaa vi ved Forslagene under Nr. 3 og 4 at lade udgaa i dette Lovforslag, da de nu findes i Regjeringsforslaget, som det nylig er vedtaget. Vædringsforslaget under Nr. 5 til § 4 er kun en Redaktionsændring. Vædringsforslaget Nr. 6 til § 5 er en Henviisning til den Lov, som vil fremkomme, naar det Lovforslag, vi nylig sendte til tredje Behandling, bliver til Lov. De følgende to Vædringsforslag under Nr. 7 og 8 til §§ 7 og 9 ere rene Redaktionsændringer, og Vædringsforslaget under Nr. 9 til § 9 gaar kun ud paa at sætte Lodtræfning ind igjen i et iøvrigt overordentlig uandsynlig forekommende Tilfælde. Ved Vædringsforslaget Nr. 10 foreslaas det at udstemme § 11, fordi den maa erkjendes at være aldeles overflødig. Endelig har man ved Vædringsforslaget Nr. 11 foreslaet at ændre Titelen. Jeg maa med det Samme gjøre en Bemærkning i Anledning af Mindretallets Udtalelser om, at det ikke har villet gaa ind paa at give de mindste Skatteydere Valgret, medmindre der foregaar en Deling, ligesom det finder Sted i Kjøbstads- og Landkommunerne, mellem de Høistbestede og andre Vælgere. I Anledning deraf skal jeg gjøre opmærksom paa, at dette Spørgsmaal har foreligget i Kjøbenhavns Borgerrepræsentation til Forhandling i 1872, og hvis man vil efterse Magistratens Indstilling i Mødet den 5te August 1872 i Forhandlingens Side 218, vil man se, at Magistraten har modsat sig en saadan Deling og at Borgerrepræsentationen har sluttet sig dertil; men for Resten vil jeg sige, at den

Gang var der ikke Tale om Forholdstalsvalgmaaden, men naar Forholdstalsvalgmaaden bliver brugt, behøves en saadan Deling ikke, thi saa vilde de, som mene, at de høre sammen og have fælles Interesser, f. Ex. hvis man tror, at det er Tilfældet med de Høistbestede, kunne slutte sig sammen og uden Tvivl kunne sikke sig Repræsentation. Jeg skal ikke komme ind paa Systemet, da det, som det er foreslaet, var stærkt under Forhandling ved første Behandling. Jeg tror, at der om det gjælder noget Værdigt, som Tilfældet er i mange andre Forhold, som f. Ex. med Hensyn til de nye Gewærer der foreslaas — jeg har derfor brugt Værdigheden om Skivefydningen, at det bør prøves først. Jeg vilde ønske, at det var muligt at foretage en Prøve, et Forsøg, thi jeg er da overbevist om, at Mindretallet vil give mig Ret i, at det er saa langt fra Tilfældet, hvad det har skrevet om, at Metoden skulde være udviklet, at den tværtimod er let fattelig for Vælgene, og at den ikke vil medføre Ulemper. Paa Grund af den fremrykkede Tid tør jeg imidlertid ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder, men skal kun anbefale Vædringsforslagene til Vedtagelse.

C. F. Larsen: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg ikke opholde det høie Thing med udsørlig at motivere Mindretallets Stilling; jeg tror, at den tilstrækkelig tydelig vil fremgaa af de Bemærkninger, der ere optagne i Betænkningen. Vi stille os ikke principielt imod Valgrettens Udvidelse her i Kjøbenhavn, men vi anse det for nødvendigt, at der til Gjengjæld gives de Høistbestede en større Indflydelse end den, der vil opnaas ved Flertallets Forslag. Vi se nemlig ikke i Forholdstalsvalgmaaden nogen som helst Betryggelse. Det er klart, at de Høistbestede, som, naar man deler Skatyderne paa samme Maade som paa Landet og i Kjøbstæderne, vilde udgjøre $\frac{1}{5}$, vilde ved hvilket som helst Forholdstalsvalg ikke kunne sætte mere end i det Høieste $\frac{1}{5}$ igjennem, og det er ikke tilstrækkeligt. Vi ere ingenlunde imod Forholdstalsvalgmaadens Indførelse, men den Forholdstalsvalgmaade, der her foreligger, er rigtignok

Rettelse.